

ნაციონალ-სოციალისტის მცირე ანბანი

იოზეფ გებელსი

ნაციონალ-სოციალისტური ბიბლიოთეკა
•ბათუმი 2026•

ნაციონალ-სოციალისტის მცირე ანბანი

„Das kleine abc des Nationalsozialisten“

დოქტორი იოზეფ გებელსი

(ნაციონალ-სოციალისტური ბიულეტენების გამომცემლობა,
ელბერფელდი, 1925 წ.)

ჩაგრულთა დასაცავად!

ექსპლუატატორთა წინააღმდეგ!

შესავალი

დოქტორ იოზეფ გებელსის მცირე ზომის პუბლიკაცია, „ნაციონალ-სოციალისტის მცირე ანბანი“ (*Das kleine abc des Nationalsozialisten*), პირველად 1925 წელს გამოიცა ელბერფელდში, ნაციონალ-სოციალისტური ბიულეტენების გამომცემლობის მიერ. ნაციონალ-სოციალისტური დოქტრინის ეს სახელმძღვანელო მალევე იქცა ბესტსელერად. კითხვა-პასუხის ფორმატში დაწერილი ნაშრომი, იდეოლოგიის განმარტების თვალსაზრისით, საბოლოოდ ერთ-ერთ ყველაზე პოპულარულ გამოცემად ჩამოყალიბდა.

ბროშურის ინგლისელი მთარგმნელი აღნიშნავს: „პამფლეტმა უდიდეს წარმატებას მიაღწია — პირველი, 10 000-იანი ტირაჟი ელვისებურად გაიყიდა, რამაც თავად ჰიტლერის ქებაც დაიმსახურა. 1927 წლისთვის უკვე 75 000-ზე მეტი ეგზემპლარი იყო დაბეჭდილი და გავრცელებული. 1933 წელს კი, როდესაც ჰიტლერი რაიხსკანცლერად დაინიშნა, ეს ნაშრომი ნაციონალ-სოციალისტური ლიტერატურის ერთ-ერთ ყველაზე კითხვად ნაწილს წარმოადგენდა“.

წიგნის ძირითადი თემებია: „საერთო კეთილდღეობა პირად ინტერესებზე მაღლა“, „რატომ ნაციონალ-სოციალისტური გერმანიის მუშათა პარტია?“, „კლასობრივი ბრძოლა“, „სახელმწიფო, ეროვნული იდენტობა, კულტურა, ადამ-წესები და ეკონომიკა“, „ომი და ერთა ლიგა“, „ძველი და ახალი სისტემა“, „სოციალური საკითხი და სოციალური გაჭირვება“, „კაპიტალიზმი და მარქსიზმი“, „საპროცენტო მონობის მსხვერველ“, „თავისუფლება“, „სპეციფიკური ინტერესები“, „კულტურა“, „ებრაელი და გერმანელი“, „ახალგაზრდობა“, „პაციფიზმი“, „წოდებები“, „პარტიები“, „სოციალიზმი და დემოკრატია“, „ფიურერი“, „დროშა“ და „ჭეშმარიტი ნაციონალ-სოციალისტი“.

წინამდებარე გამოცემაში, გარკვეული შეცდომების გასწორებასთან ერთად, დავამატე დოქტორ გებელსის ციტატა მისივე წიგნიდან „ბრძოლა ბერლინისთვის“. ეს ციტატა ინტეგრირებულია ქვეთავის — „კაპიტალიზმი და მარქსიზმი“ — შუა მონაკვეთში.
ნეიტან რ. ლოურენსი

ბრიდგნორთი, ინგლისი, 4 ნოემბერი, 2020 წელი.

ist das von

Dr. Joseph Goebbels

(dem Verfasser dieser Schrift)
herausgegebene Groß-Berliner Montagblatt

Für die Unterdrückten!
Gegen die Ausbeuter!

Es ist unentbehrlich für jeden Nationalsozialisten, der an der Waffe des scharfgeschliffenen Wortes seine Freude hat und der sich über politische und wirtschaftliche Dinge unterrichten will, die die jüdische Presse planmäßig verschweigt. Man verlange von der Geschäftsstelle Berlin-Charlottenburg 1, Berliner Straße 77/1, unentgeltlich Probe- und Werbenummern oder bestelle den Angriff bei der Post für 80 Pf. und 6 Pf. Postgeld monatlich.

საერთო კეთილდღეობა პირად ინტერესებზე მაღლა დგას!

რა არის ყოველი ნაციონალ-სოციალისტის პირველი მცნება?

გიყვარდეს გერმანია ყველაფერზე მეტად და გიყვარდეს შენი
თანამემამულე [Volksgenosse] — როგორც საკუთარი თავი!

რა არის თავისუფლების ნაციონალ-სოციალისტური კონცეფციის
საბოლოო მიზანი?

ყველა პატიოსანი და მშრომელი გერმანელის სახალხო ერთობა
[Volksgemeinschaft]!

რა არის ამ სახალხო ერთობის არსი?

თავისუფლება და პური ყოველი გერმანელი თანამემამულისთვის!

ვინ არის ჩვენი თანამემამულე?

ნებისმიერი პატიოსანი, მშრომელი ადამიანი, რომელიც ფლობს
გერმანულ სისხლს, გერმანულ ადათ-წესებს, გერმანულ კულტურას
და საუბრობს გერმანულ ენაზე!

რა პრინციპით გვსურს ჩვენ, ნაციონალ-სოციალისტებს, ბოლო
მოვუღოთ დღევანდელ საყოველთაო ეკონომიკურ ბრძოლას?

საერთო ინტერესი პირად ინტერესებზე მაღლა დგას!

რატომ ნაციონალ-სოციალისტური გერმანიის მუშათა პარტია?

შეიძლება და უნდა იყოს თუ არა მუშათა პარტია ეროვნული დღეს?
ის არა მხოლოდ შეიძლება და უნდა იყოს ეროვნული, არამედ
ვალდებულია კიდევ, ასეთი იყოს. ხალხის საქმე ერის საქმეა და
პირიქით; სახელმწიფოს ძლიერება და კეთილდღეობა ნიშნავს
ხალხის ძლიერებასა და კეთილდღეობას, შესაბამისად კი —
თითოეული ინდივიდის ძლიერებასა და კეთილდღეობას!

**არსებობს თუ არა წინააღმდეგობა ეროვნულ და სოციალურ
კონცეფციებს შორის?**

არა, პირიქით! ჭეშმარიტად ეროვნულად მოაზროვნე ადამიანი
სოციალისტურად ფიქრობს, ხოლო ჭეშმარიტი სოციალისტი —
ნაციონალისტია!

როდის ვარ ეროვნულად მოაზროვნე ადამიანი?

მაშინ, როდესაც მაქვს ნება და ვიშურებ ყოველგვარ ძალისხმევას,
რათა ჩემი ხალხი და მამული გახდეს თავისუფალი, ჯანსაღი და
ძლიერი!

როდის ვფიქრობ სოციალისტურად?

მაშინ, როდესაც ვაცნობიერებ, რომ ჩემი დაჩაგრული
თანამემამულეების ბუნებრივი უფლებები — თავისუფლებისა და
ლუკმაპურის უფლება — არის ის ფუნდამენტური მონაპოვარი,
რომლისთვისაც უნდა ვიბრძოლოთ და რომელიც უნდა
შევინარჩუნოთ; ეს არ არის ვინმეს მიერ გაღებული ნებაყოფლობითი
წყალობა ან თავსმოხვეული ქველმოქმედება!

რა განსხვავებაა „სოციალურსა“ და „სოციალისტურს“ შორის?

„სოციალური“ მიდგომა ნიშნავს ხალხის დაჩაგრული ფენებისთვის
შიშის, სიმხდალის, მოწყალებისა თუ სიბრაღულის ნიადაგზე

შეკვეცილი უფლებების გადმოგდებას; ხოლო „სოციალიზმი“ ნიშნავს მათთვის სამართლიანობისა და სახელმწიფოებრივი აუცილებლობით გათვალისწინებული სრული უფლებების მინიჭებას!

რატომ „მუშათა პარტია“?

იმიტომ, რომ ყოველი პატიოსანი, მშრომელი გერმანელი, რომელიც უკვე ჩვენთანაა ან მომავალში შემოგვიერთდება, არის გერმანელი მუშა — იქნება ეს გონებრივი თუ ფიზიკური შრომის წარმომადგენელი; იმიტომ, რომ შემოქმედებითი შრომის ნება გერმანელი ადამიანის ფუნდამენტური თვისებაა; იმიტომ, რომ შრომა კი არ აუფასურებს ადამიანს, არამედ ამაღლებს მას!

„მოაზროვნე მუშა ჰიტლერთან მოდის“

კლასობრივი ბრძოლა

სურს თუ არა NSDAP-ს კლასობრივი კონფლიქტი თავისი მიზნების მისაღწევად?

არა, NSDAP-ს არ სურს კლასობრივი კონფლიქტი; პირიქით, ის ებრძვის მას. კლასობრივი დაპირისპირება ორ ნაწილად გლეჯს გერმანელ ხალხს და მათ ერთიან ერად ჩამოყალიბებას შეუძლებელს ხდის.

როგორ შეიძლება კლასობრივ კონფლიქტთან ყველაზე ეფექტური ბრძოლა?

კლასობრივ კონფლიქტთან ბრძოლა ყველაზე ეფექტურია მშრომელი ადამიანების არსებობის უფლებისთვის ბრძოლით — ანუ თავად ამ კონფლიქტის საფუძვლებისა და მიზეზების აღმოფხვრით.

სახელმწიფო, ეროვნული იდენტობა, კულტურა, ადათ-წესები და ეკონომიკა

რას წარმოადგენს გერმანიის სახელმწიფო ნაციონალ-სოციალისტი მუშისთვის?

ყველა მშრომელი გერმანელი თანამემამულის ორგანულ ერთობას, რომლის მიზანიც გერმანული აზროვნების, ძალაუფლების, პრესტიჟის, კულტურის, ადათ-წესების, ენისა და ეკონომიკის განდიდება და განმტკიცებაა.

როგორ ვამაღლებთ და განვავრცობთ გერმანულ ხალხურობას, კულტურასა და ადათ-წესებს?

გერმანელი ერის სხეულიდან ყოველივე რასობრივად და კულტურულად უცხოს [alles Fremdblütige und Fremdländische — სიტყვასიტყვით: „ყოველგვარი უცხო სისხლისა და უცხო მიწის მქონეს“] აღმოფხვრით და ხალხის დაბრუნებით გერმანული რასის, სულისა და კულტურის პირველწყაროებთან.

რატომ არის NSDAP ანტიებრაული?

იმიტომ, რომ ებრაელი არის დამანგრეველი უცხო სხეული გერმანელ ხალხში; იმიტომ, რომ მან საკუთარი თვალთმაქცური „კულტურული ინსტიტუტების“ მეშვეობით მოწამლა გერმანული სახალხო მორალი [Volksmoral]; იმიტომ, რომ მას ნგრევა მოაქვს და არა შენება; იმიტომ, რომ ის არის კლასობრივი ბრძოლის იდეის მამა, რომლითაც ორად ხლეჩს გერმანელ ხალხს, რათა ისინი კიდევ უფრო ბრუტალურად მართოს; იმიტომ, რომ ის არის საერთაშორისო საბირჟო კაპიტალიზმის — გერმანიის თავისუფლების მთავარი მტრის — შემქმნელი და მატარებელი.

როგორ ავამაღლებთ და განვავითარებთ გერმანულ ეკონომიკას?

მთელი მშრომელი გერმანელი ხალხისთვის გერმანულ ეკონომიკაში წილის მიცემით, რათა თითოეულმა ინდივიდმა კიდევ უფრო მეტი მონდომებითა და კეთილსინდისიერებით შეასრულოს თავისი შრომითი მოვალეობა ერისა [Volk] და სახელმწიფოს წინაშე.

როგორ ავამაღლებთ და განვავითარებთ გერმანიის ძალაუფლებასა და პრესტიჟს?

ყოველი გერმანელი მამაკაცის თავდაცვისუნარიან თაობად აღზრდით, რათა გერმანელ ერს, როდესაც საქმე მის არსებობასა თუ ღირსებას ეხება, შესწევდეს მათი დაცვის ძალა

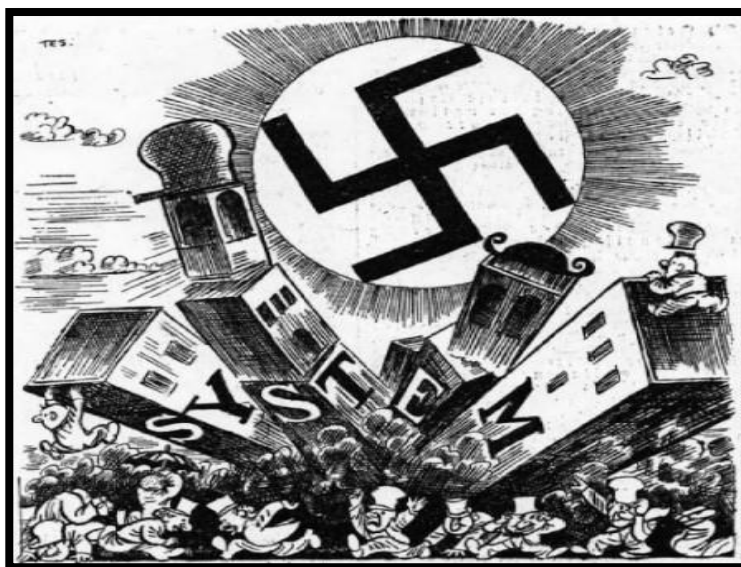
ომი და ერთა ლიგა

გვსურს თუ არა ჩვენ, ნაციონალ-სოციალისტებს, ომი საფრანგეთთან?

არა, ჩვენ შეძლებისდაგვარად ვცდილობთ თავიდან ავიცილოთ ომი საფრანგეთთან. თუმცა, ჩვენ გვსურს დაუნდობელი ომი საერთაშორისო მსხვილი კაპიტალის [Großkapital] წინააღმდეგ, რომელიც ძარცვავს და ამონებს მშრომელ ხალხებს.

რატომ არ ვამყარებთ იმედებს ერთა ლიგის ან მსგავსი საერთაშორისო ორგანიზაციების მიერ გარანტირებულ მორალურ სამართალზე?

იმიტომ, რომ ჩვენ გავაცნობიერეთ: სახელმწიფოებს შორის აბსოლუტური სამართალი არ არსებობს — სამართალი არის ძალა. მხოლოდ მაშინ, როდესაც გერმანია კვლავ გახდება ძლიერი სახელმწიფო, ის დაიბრუნებს თავის კუთვნილ ადგილს.

ძველი და ახალი სისტემა

უარყოფს თუ არა NSDAP სახელმწიფოს არსებობას?

არა, NSDAP შეგნებულად აღიარებს და მხარს უჭერს სახელმწიფოს იდეას; თუმცა, ის მწვავედ ებრძვის დღევანდელ საპარლამენტო-დემოკრატიულ-კაპიტალისტურ სისტემას.

რატომ ებრძვის NSDAP დღევანდელ დემოკრატიულ-საპარლამენტო-კაპიტალისტურ სისტემას?

იმიტომ, რომ ეს სისტემა მხოლოდ ფასადია ყველაზე აშკარა მამონისტური (ფულზე დამყარებული) და კაპიტალისტური ეგოიზმისა, რომელსაც ებრაელები და მათი თანამებრძოლები მართავენ, რათა სახელმწიფოს მეშვეობით კოლექტიური ექსპლუატაცია გაუწიონ მშრომელ გერმანელ ხალხს.

რატომ ვართ ჩვენ, ნაციონალ-სოციალისტები, ანტიპარლამენტარები?

იმიტომ, რომ დღევანდელი დემოკრატიული პარლამენტი მხოლოდ კვამლის ფარდაა, რომლის მიღმაც კაპიტალისტური სული იმალება. არჩევნები, რომლებიც ფულით, სიცრუითა და ცილისწამებით პროვოცირდება, ვერასოდეს გამოხატავს მშრომელი ერის ჭეშმარიტ ნებას.

რა სურს NSDAP-ს დემოკრატიული პარლამენტის ნაცვლად?

NSDAP-ს სურს, გარდამავალ პერიოდში პარლამენტი ნაციონალ-სოციალისტური დიქტატურით ჩაანაცვლოს, რაც აბსოლუტურად აუცილებელია მომავალი სახელმწიფოსთვის პირობების შესაქმნელად. ამ დიქტატურას ზურგს უნდა უმაგრებდეს ძლიერი გერმანელი ლიდერი [Führer], რომელიც სარგებლობს

თავისუფლებისთვის მებრძოლი, შეგნებული და პასუხისმგებლიანი ადამიანების შეუზღუდავი ნდობით.

რამ უნდა ჩაანაცვლოს ეს ნაციონალ-სოციალისტური დიქტატურა შემდგომში?

წოდებრივ-პროფესიულმა პარლამენტმა, რომელსაც აირჩევს მთელი მშრომელი გერმანელი ხალხი — არა პარტიული ნიშნით, არამედ პროფესიული ასოციაციების საფუძველზე.

სოციალური საკითხი და სოციალური გაჭირვება

რას ნიშნავს სოციალური საკითხი ჩვენთვის, ნაციონალ-სოციალისტებისთვის?

ეს არ არის მხოლოდ დაჩაგრული კლასის ეკონომიკური მდგომარეობის გაუმჯობესების თემა, არამედ გაცილებით ფართო და ყოვლისმომცველი ფენომენია: ეს არის სახალხო ერთობის [Volksgemeinschaft] შინაგანი უნარი ურთიერთგაგებისა, რათა ამაღლდეს, წახალისდეს და განვითარდეს მთელი ერის — და შესაბამისად, თითოეული ინდივიდის — მორალური, კულტურული და ეკონომიკური მონაპოვარი.

რა არის სოციალური გაჭირვება ჩვენთვის, ნაციონალ-სოციალისტებისთვის?

ეს არის თანამემამულეებს შორის ურთიერთგაგების ნაკლებობა, რასაც სავალალო შედეგად მოჰყვება ყველა ამ მორალური,

კულტურული და ეკონომიკური ფასეულობის გამოფიტვა — მათ საბოლოო და კატასტროფულ განადურებამდე.

რას წარმოადგენს ნაციონალ-სოციალისტური სახალხო ერთობა [Volksgemeinschaft]?

თანამემამულეებს შორის ურთიერთგაგების პრაქტიკულ რეალიზებას, რაც საფუძვლად უდევს სოციალისტურ აზროვნებასა და მოქმედებას.

მოკლედ რომ ვთქვათ, რა არის ნაციონალ-სოციალისტური მსოფლმხედველობის არსი?

ნაციონალ-სოციალისტური მსოფლმხედველობის არსი მარტივია: იგრძნო თავი თავისუფლად, იაზროვნო ნაციონალისტურად (ეროვნულ ჭრილში) [völkisch] და იმოქმედო სოციალისტურად.

რა უშლის ხელს დღეს ჩვენს ხალხში სოციალურ ურთიერთგაგებას?

დღევანდელი ეკონომიკის ფორმა და შინაარსი, კაპიტალისტურ-ლიბერალური აზროვნება და უპასუხისმგებლო, ანტიეროვნული ქმედებები.

რატომ არ შეუძლია მარქსიზმს პასუხი გასცეს ჩვენი დროის მთავარ, სოციალურ პრობლემას?

იმიტომ, რომ მარქსიზმი ამ საკითხს მხოლოდ ზედაპირულად ეხება და არა სიღრმეებში. მისი საფუძველი სამყაროს მატერიალისტური აღქმაა. მას მხოლოდ საწარმოების მფლობელებისთვის წართმევა და საზოგადოებისთვის გადაცემა სურს, თუმცა რუსეთში ბოლშევიზმმა უკვე დაამტკიცა, რომ ეს მიდგომა მუშების ყველაზე საშინელი მონობით სრულდება.

რომელი გამოწვევები აჯამებს ყველაზე მკაფიოდ ჩვენს ნაციონალ-სოციალისტურ პროგრამას?

„ერის გამოსაჯანსაღებლად, მის დაჩაგრულ ნაწილს პოლიტიკური დამოუკიდებლობა, თავისუფლება და საკუთრება უნდა მიანიჭო“.

შესაბამისად, რა არის ნაციონალ-სოციალისტისთვის სოციალური საკითხის გადაჭრის ფუნდამენტური წინაპირობა?

უფლებაწართმეული გერმანელი მუშის რადიკალური სწრაფვა საკუთრებისკენ; ეს მას მისცემს იმ საწარმოების [Werke] თანამფლობელობის უფლებას, სადაც თავად შრომობს, ისევე როგორც მიწაზე საკუთრების უფლებას — საკუთარი კერისა და გარანტირებული სიბერის უზრუნველსაყოფად.

კაპიტალიზმი და მარქსიზმი

ვინ არის ნაციონალ-სოციალისტური თავისუფლების მთავარი მტერი?

კაპიტალიზმი — თავისი სხვადასხვა ფორმითა და გავლენის ჯგუფებით.

რა უნდა იგულისხმოს ნაციონალ-სოციალისტმა მმართველობისა და ეკონომიკის კაპიტალისტურ სისტემაში?

ისეთი წყობა, სადაც ძალაუფლების მთავარი მატარებლები კაპიტალისტური ინტერესთა ჯგუფები არიან; ისინი სახელმწიფოსა და ეკონომიკის ბედს საკუთარი გამორჩენისთვის წარმართავენ და

არა თანამემამულეებისა თუ ქვეყნის კეთილდღეობისა და თავისუფლებისთვის.

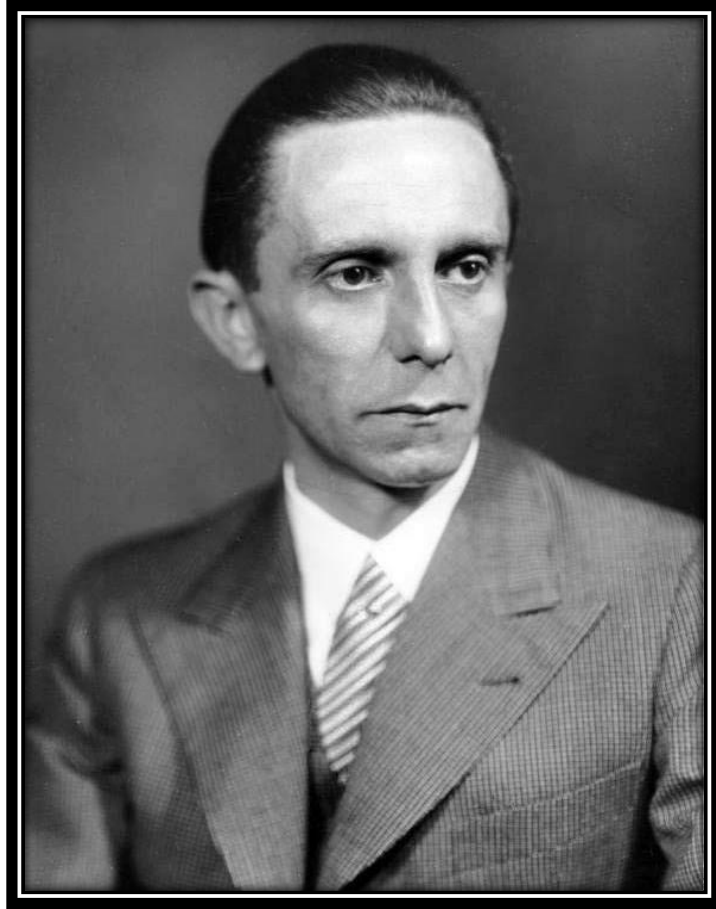
კაპიტალიზმის რომელ ორ სახეობას განასხვავებს ნაციონალ-სოციალიზმი?

სახელმწიფო (წარმოებით) კაპიტალსა და საბირჟო კაპიტალს; ანუ ეროვნულ-შემოქმედებით კაპიტალსა და საერთაშორისო-მტაცებლურ კაპიტალს.

რით განსხვავდება შემოქმედებითი სახელმწიფო კაპიტალი მტაცებლური საბირჟო კაპიტალისგან?

სახელმწიფო კაპიტალი არის უშუალოდ შემოქმედებითი, მწარმოებლური ძალა. თავისი სუფთა ფორმით — განსაკუთრებით მცირე მრეწველობაში — ის კვლავაც ეროვნულია, მიწასთანაა დაკავშირებული [*erdverbunden* — ეროვნულ ნიადაგზე აღმოცენებული], შრომობს და ქმნის სამუშაო ადგილებს. იგი ძირითადად უძრავ აქტივებში არსებობს და არა ფულად მასაში; მისი განადგურება შეუძლებელია, რადგან სასიცოცხლოდ აუცილებელია ერის არსებობისთვის. თუმცა, ბოლო ათწლეულების განმავლობაში მან ისეთი არაჯანსაღი ფორმები მიიღო, რომ საფუძვლიან რეფორმირებას საჭიროებს.

საბირჟო კაპიტალი კი პარაზიტულ-მტაცებლურია. მას აღარ გააჩნია ეროვნული ნიადაგი, უსაფუძვლოა და საერთაშორისო ხასიათისა; ის არ მუშაობს პროდუქტიულად, არამედ ხელოვნურადაა ჩანერგილი წარმოების პროცესში მხოლოდ პროცენტების გამოწოვის მიზნით. იგი ნაღდი ფულისგან შედგება და მისი მთავარი საყრდენი ებრაული მსხვილი ფინანსური ელიტაა, რომელიც ცდილობს მშრომელი ხალხი საკუთარ მონებად აქციოს, ხოლო მათი შრომის ნაყოფი ჯიბეში ჩაიდოს.

„თუკი დემოკრატია მასებში ასაზრდოებს ილუზიას, თითქოს სუვერენულ ხალხს საკუთარი თავის მართვა სურს, მათ ამისი დაჯერება მხოლოდ იმ მცირე დროის განმავლობაში შეეძლოთ, როდესაც გერმანია საყოველთაო გათანაბრების ილუზიამ მოიცვა; და ესეც მხოლოდ იმიტომ, რომ ადამიანები, რომლებიც ქვეყანას რეალურად მართავდნენ, შორს იყვნენ პოლიტიკის მაღალი ხელოვნების იდეალური წარმომადგენლობისგან. ხალხს საკუთარი თავის მართვის სურვილი ყოველთვის მაშინ უჩნდება, როდესაც სისტემა, რომლითაც მას მართავენ, დაავადებული და კორუმპირებულია. ხალხს მანამ არ გააჩნია მოთხოვნილება არც კონკრეტულ საარჩევნო უფლებაზე და არც ე.წ. დემოკრატიულ კონსტიტუციაზე, სანამ გამსჭვალულია რწმენით, რომ მმართველი ფენა კარგ და პატიოსან პოლიტიკას აწარმოებს. ხალხს მხოლოდ ღირსეული მმართველობა სურს; ხოლო სისტემამ, რომელსაც ამის

არც ნება შესწევს და არც უნარი, მიმდინარე უკმაყოფილების ჩასახშობად და დასაძინებლად, ქალაქსა თუ სოფლად, გულუბრყვილო მასებს ყურში დემოკრატიის მაცდური იდეოლოგიები უნდა ჩასჩურჩულოს“.

— დოქტორი იოზეფ გებელსი, „ბრძოლა ბერლინისთვის“ (*Kampf um Berlin*)

რატომ არ შეუძლია მარქსიზმს წინ აღუდგეს ამ უზენაეს კაპიტალიზმს?

იმიტომ, რომ მარქსიზმის ლიდერები ხელჩაკიდებულნი მოქმედებენ საბირჟო კაპიტალის მფარველებთან — ისინი მათგან მოსყიდულნი არიან და მათ დაუმოყვრდნენ. მარქსიზმის მესვეურები და საბირჟო მაგნატები უმეტესწილად ერთი და იმავე ებრაული რასის წარმომადგენლები არიან; საკუთარი რასობრივი ინსტინქტის შესაბამისად, მათ სხვა მიზანი არ გააჩნიათ, გარდა მშრომელი ხალხის კაპიტალის ინტერესებში დამონებისა.

რატომ პოზიციონირებს მარქსიზმი ასე გამოკვეთილად მუშათა ინტერესების დამცველად?

იმისათვის, რომ შეცდომაში შეიყვანოს მის მიერვე ცდუნებული მუშათა მასები. გერმანელი მუშა ვერ უნდა მიხვდეს, თუ რა ცოდვილი თამაში თამაშდება მის ზურგს უკან. მას აქეზებენ საკუთარი დამსაქმებლის წინააღმდეგ, რომელიც თავადაც დიდწილად ატარებს პასუხისმგებლობას სოციალურ უსამართლობაზე, თუმცა წინდახედულად უმაღავენ მთავარს: ამ ინდუსტრიალისტებზე მაღლა კიდევ უფრო სასტიკი, ბრუტალური ტირანები და ხალხის მომტყუებლები [Volksbetrüger] სხედან. ესენი გახლავთ მევახშეთა გილდიის ჯენტლმენები, რომლებიც საკუთარ ნაღდ ფულს აბანდებენ მრეწველობაში მხოლოდ პროცენტების მისაღებად, რაც, რა თქმა უნდა, მოტყუებულმა მუშამ უნდა გამოიმუშაოს.

ანუ, გამოდის, რომ ნაციონალ-სოციალისტები ინდუსტრიალისტ-კაპიტალისტების მფარველები არიან?

სრულებითაც არა! ნაციონალ-სოციალისტებს სურთ აიძულონ ეს ინდუსტრიალისტები, რომ მუშებს მისცენ საკუთრების უფლება იმ საწარმოებზე, სადაც ისინი შრომობენ. თუმცა მათ კარგად ესმით, რომ ეს შეუძლებელია მანამ, სანამ პირველ რიგში არ განიმუხტება ებრაული ბირჟის საპროცენტო შოლტის მონობა.

საპროცენტო მონობის მსხვერველა

რას ვგულისხმობთ საპროცენტო მონობის მსხვერველაში?

ბირჟის ტირანული ფინანსური ძალაუფლების აღმოფხვრას სახელმწიფოსა და ეკონომიკაში; იმ ძალაუფლებისა, რომელიც მარცვავს მშრომელ ერს, მორალურად რყვნის მას და ართმევს ეროვნული აზროვნების უნარს.

თავისუფლება

რა არის ჩვენი, ნაციონალ-სოციალისტების, საბოლოო მიზანი?

გერმანული თავისუფლება!

როგორ შეგვიძლია ამ მიზნის მიღწევა?

ჩვენი ერის უფლებაწართმეული ნაწილის განთავისუფლებით — გერმანული მუშათა კლასის საკუთარ სამშობლოში სახელფასო მონობისგან დახსნითა და ყოველი მშრომელი ადამიანის მესაკუთრედ ქცევით. მხოლოდ ამის შემდეგ ისწავლის გერმანელი საკუთარი მამულის ხელახალ სიყვარულს; მხოლოდ მაშინ დაიწყებს ის ისევ ეროვნულად აზროვნებას და მიახლოებს საკუთარ ხსნას ლიდერებს, რომლებიც გერმანული სახალხო ერთობიდან [Volksgemeinschaft] აღმოცენდნენ.

სამართლიანად მართული, სამოცმილიონიანი ხალხი კი მხოლოდ საკუთარი არსებობის ფაქტითაც კი დაამსხვრევს მონობის ბორკილებს.

სპეციფიკური ინტერესები

ხომ არ არის NSDAP მიკერძოებული მხოლოდ მუშათა კლასის ინტერესების მიმართ?

არა, ის ისევე აგრესიულად იცავს გონებრივი შრომის წარმომადგენელთა ინტერესებს. პარტიის მიზანი ამ ორ ძალას შორის ურთიერთგაგების მიღწევაა, ადოლფ ჰიტლერის სიტყვების ერთგულად:

„მათ კვლავ უნდა ისწავლონ ერთმანეთის პატივისცემა — გონებრივი შრომის მუშამ ფიზიკური შრომის მუშისა და პირიქით. არცერთი მათგანი არ იარსებებდა მეორის გარეშე. ამ ორისგან უნდა იშვას ახალი ადამიანი — მომავალი გერმანული რაიხის ადამიანი“.

მაშ, ვის ინტერესებს წარმოადგენენ ნაციონალ-სოციალისტები?

ისინი საერთოდ არ წარმოადგენენ რომელიმე კონკრეტული კლასის ან ჯგუფის კერძო ინტერესებს; ისინი წარმოადგენენ მთელი მშრომელი გერმანელი ერის ინტერესებს.

კულტურა

რა პოზიცია უკავია NSDAP-ს ქრისტიანულ მსოფლმხედველობასთან მიმართებით?

პარტია ეფუძნება ქრისტიანულ მსოფლმხედველობას, თუმცა ყოველგვარი კონკრეტული კონფესიური ან დენომინაციური მიჯაჭვულობის გარეშე.

რა სახის კულტურული განახლებისკენ ისწრაფვის NSDAP?

გერმანული სულის აღორძინებისკენ — ეროვნული კულტურის, მეცნიერების, ხელოვნებისა და ადათ-წესების სისტემური კულტივირების გზით.

ვინ არის გერმანიის ამ კულტურული განახლების მთავარი მტერი?

ებრაელობა, რომელმაც სისტემურად მოწამლა გერმანული გონება საკუთარი სულის შეტანით ისეთ საზოგადოებრივ ინსტიტუტებში, როგორიცაა პრესა, თეატრი, მეცნიერება და ლიტერატურა.

როგორ სურს NSDAP-ს ამ მტრის დამარცხება?

ყველა გერმანული კულტურული და საგანმანათლებლო ინსტიტუტიდან მათი სრული ჩამოცილებით. ებრაელი ვერ იქნება და არ უნდა იყოს გერმანული განათლებისა და გერმანული სულის მატარებელი.

„მუშა ძმებო! თანამემამულეებო! უცხოელი
აგიტატორი ჩვენი მტერია!“

ებრაელი და გერმანელი

ვინ წერს გერმანული გაზეთების უმრავლესობას?

ებრაელი!

ვინ უნდა წეროს ისინი მომავალში?

გერმანელმა!

ვინ ხელმძღვანელობს ჩვენს გერმანულ თეატრებს?

ებრაელი!

ვინ უნდა უხელმძღვანელოს მათ მომავალში?

გერმანელმა!

ვინ შეადგენს ჩვენი უნივერსიტეტების ლექტორების დიდ პროცენტს?

ებრაელი!

ვის ექნება მხოლოდ და მხოლოდ უფლება, გახდეს ლექტორი გერმანულ უნივერსიტეტებში მომავალში?

გერმანელს!

ვინ უდგას სათავეში დღეს გერმანულ მუშათა კლასს?

ებრაელი!

ვინ გაუძღვება მათ მომავალში?

ადოლფ ჰიტლერი!

ვის შეუძლია დღეს ხმის მიცემა გერმანიის რაიხსტაგში?

ნებისმიერ პირს, რომელიც ფლობს გერმანიის მოქალაქეობას და არის სულ მცირე 20 წლის.

ვის ექნება უფლება, მისცეს ხმა გერმანიის პარლამენტში მომავალში? ყოველ მშრომელ მამაკაცს, რომელიც დაბადებიდანვე გერმანელია.

ახალგაზრდობა

რა აკლია დღეს გერმანელ ახალგაზრდობას?

იდევნი და ლიდერი; შედეგად, ისინი ფლანგავენ სიცოცხლეს ძალის გამომფიტავ განცხრომაში და ხშირად საერთოდ ვერ აცნობიერებენ მამულის საჭიროებებს.

რად სურს NSDAP-ს აქციოს გერმანელი ახალგაზრდობა?

პასუხისმგებლიან თაობად, რომელიც საკუთარ თავს მომავლის ეროვნული იდეების მატარებლად აღიქვამს და მთავარ ამოცანად გერმანული ღირსების, ძალაუფლებისა და პრესტიჟის ზრდას მიიჩნევს.

როგორ ფიქრობს NSDAP ამის მიღწევას?

ახალგაზრდობაში გერმანული სულის გამოღვიძებით, სამხედრო-თავდაცვითი კონცეფციების [Wehrgedanken] დანერგვითა და პასუხისმგებლიანი პოლიტიკური აზროვნების ჩამოყალიბებით.

პაციფიზმი

რას წარმოადგენს პაციფიზმი ნაციონალ-სოციალისტებისთვის?

თვალთმაქცურ იდეოლოგიურ ფარსს, რომელიც მიზნად ისახავს ერის სასიცოცხლო ძალების დასუსტებას, მის კასტრაციას და ნამდვილი პოლიტიკური ნების გაუვარგისებას.

წოდებები

რა პოზიცია უკავია NSDAP-ს ერის სხვადასხვა წოდებებთან მიმართებით?

პარტია აფასებს თითოეულ წოდებას მის თვითმყოფადობაში, თუმცა უპირისპირდება ამ თვითმყოფადობის კლასობრივ ამპარტავნებასა და სტატუსურ ქედმაღლობაში გადაზრდას.

ნაციონალ-სოციალისტისთვის ყოველი პატიოსანი, მშრომელი გერმანელი თანაბრად დაფასებული და პატივცემულია თავის ადგილზე და წარმოადგენს დიდი გერმანული სახალხო ერთობის [Volksgemeinschaft] სრულუფლებიან წევრს.

პარტიები

რას ფიქრობს ნაციონალ-სოციალისტი გერმანულ პოლიტიკურ პარტიებზე?

გერმანიის პოლიტიკური პარტიები მხოლოდ და მხოლოდ კერძო ბიზნეს-გაერთიანებებია, რომლებიც პოლიტიკურ ასპარეზზე საკუთარი ვიწრო ინტერესების გასატარებლად არიან მოსულნი და ამას სახელმწიფო რესურსების ბოროტად გამოყენებით აკეთებენ.

რას ფიქრობს ნაციონალ-სოციალისტი გერმანულ ნაციონალისტურ თავისუფლების პარტიაზე [Deutschvölkische Freiheitspartei]?

თავისუფლების პარტია, იდეაში, ეროვნული (völkisch) განახლების ძალაა, რომლის მიზნებიც აქა-იქ ემთხვევა NSDAP-ის პროგრამას. მათ შორის ფუნდამენტური განსხვავება სოციალური კომპენსაციის

[მუშათა კლასის უფლებების] საკითხია. თავისუფლების პარტია, ისევე როგორც ყველა ბურჟუაზიული გაერთიანება, მხოლოდ ზედაპირულად „სოციალურია“; ჩვენ კი თანმიმდევრული სოციალისტები ვართ.

რას ფიქრობს ნაციონალ-სოციალისტი გერმანიის ნაციონალურ სახალხო პარტიაზე [DNVP]?

გერმანიის ნაციონალური სახალხო პარტია არის ძალა, რომელიც ეროვნულ იდეას მხოლოდ რიტორიკაში გამოხატავს და არა პოლიტიკურ სიცხადესა და ქმედებაში. მათ გადამწყვეტი როლი ითამაშეს „დოუზის გეგმის“ მიღებაში, რითაც ხელი შეუწყეს დათმობებისა და ვალდებულებების შესრულების კაპიტულანტურ პოლიტიკას და ჩანასახშივე გაანადგურეს ყოველგვარი სოციალური რეფორმის შანსი.

რას ფიქრობს ნაციონალ-სოციალისტი გერმანიის სახალხო პარტიაზე [DVP]?

გერმანიის სახალხო პარტია, ეროვნული შრომისა და მცირე მეწარმეობაზე ზრუნვის ნიღბით, ცალმხრივად იცავს მსხვილი ინდუსტრიის ინტერესებს. მათი რეალური მიზანია, საშუალო ფენა და შინამრეწველობა მსხვილი კორპორაციებისა და ტრესტების სამსახურში ჩააყენონ.

რას ფიქრობს ნაციონალ-სოციალისტი ცენტრის პარტიაზე [Zentrum]?

ცენტრის პარტია აცხადებს, რომ კათოლიკური სახალხო ერთობის ინტერესებს წარმოადგენს, თუმცა რეალურად ხელჩაკიდებული მოქმედებს ქრისტიანობის მოძულე მარქსიზმთან და საერთაშორისო-ებრაული ფინანსური წრეების სასარგებლოდ.

რას ფიქრობს ნაციონალ-სოციალისტი ეკონომიკურ პარტიაზე [Wirtschaftspartei]?

ეკონომიკური პარტია აცხადებს, რომ საშუალო ფენის ეკონომიკურ ინტერესებს იცავს, თუმცა რეალურად, უფლებაწართმეული მასების ერთიანი ძალის დაქსაქსვით, ზუსტად საკუთარი მიზნების საპირისპირო შედეგს აღწევს.

რას ფიქრობს ნაციონალ-სოციალისტი დემოკრატიულ პარტიაზე [DDP]?

დემოკრატიული პარტია აცხადებს, რომ დემოკრატიის ლიბერალური იდეალებისთვის იბრძვის, მაგრამ სინამდვილეში ის მხოლოდ იმ ძალების საპარლამენტო ინსტრუმენტია, რომლებიც ებრაული ბირჟის სამსახურში დგანან მშრომელ ხალხზე ფულის დიქტატურის დასამყარებლად.

რას ფიქრობს ნაციონალ-სოციალისტი სოციალ-დემოკრატიულ პარტიაზე [SPD]?

სოციალ-დემოკრატიული პარტია დამახინჯებული სოციალიზმის პარტიაა, რომელიც სოციალისტური სახელმწიფოს ილუზიის შექმნას საერთაშორისო მარქსიზმისა და კაპიტალისტური დემოკრატიის ბერკეტებით ცდილობს. სოციალ-დემოკრატია საფინანსო ბირჟის ინტერესებს ემსახურება, მისი ლიდერები კი ებრაელები და მათი მოკავშირეები არიან.

რას ფიქრობს ნაციონალ-სოციალისტი გერმანიის კომუნისტურ პარტიაზე [KPD]?

გერმანიის კომუნისტური პარტია არის მუშათა კლასის რევოლუციური ძალა, რომელიც ძალადობისა და ტერორის გზით პროლეტარიატის დიქტატურის დამყარებისკენ ისწრაფვის. მისი

ეკონომიკური მიზანი — წარმოების საშუალებათა სრული გასაზოგადოება — ინდუსტრიულ ქვეყანაში სრულიად მიუღწევადია. მისი მეთოდები რუსულ-ებრაულია, მისი იდეოლოგიები ებრაელები არიან და ისინი აშკარად მჭიდრო კავშირში იმყოფებიან საერთაშორისო საფინანსო კაპიტალთან — „ოქროს ინტერნაციონალთან“.

სოციალიზმი და დემოკრატია

რა არის ჭეშმარიტი სოციალიზმი?

ჭეშმარიტი სოციალიზმი არის პოლიტიკური, კულტურული და ეკონომიკური მსოფლმხედველობა, რომელიც შინაგანად ყალბი ლიბერალიზმის ნაცვლად, მიისწრაფვის ყოველი თანამემამულის ნებაყოფლობითი, სოციალისტური მიჯაჭვულობისკენ სახელმწიფოსთან, სადაც მათი უფლებები და მოვალეობები შეესაბამება მათ ბუნებას, ხასიათსა და უნარებს.

რატომ ვებრძვით ჩვენ, ნაციონალ-სოციალისტები, უმრავლესობის დემოკრატიულ სისტემას?

იმიტომ, რომ უმრავლესობის მმართველობა ყოველთვის არის უგუნურთა, ზარმაცთა და უპასუხისმგებლოთა მმართველობა, რომლის ზურგს უკანაც ფულისა და ლაჩრული სიცრუის კიდევ უფრო ბრუტალური ძალაუფლება დგას. ჩვენ კარგად ვიცით, რომ გერმანიის აღორძინება მხოლოდ უმრავლესობის პრინციპის განადგურებით არის შესაძლებელი.

რა პრინციპს მოვითხოვთ ჩვენ, ნაციონალ-სოციალისტები, უმრავლესობის პრინციპის ნაცვლად?

თავისუფალი ასპარეზი ნიჭიერებსა და მშრომელებს! [*Freie Bahn den Tüchtigen!*]

„ფიურერი ლაპარაკობს!“

ფიურერი

ვინ უნდა იყოს გერმანელი ხალხის ლიდერი?

გერმანული სახალხო ერთობის [*Volksgemeinschaft*] საუკეთესო, ყველაზე შრომისმოყვარე, კეთილშობილი და მამაცი შვილი ძლივს თუ არის საკმარისად კარგი იმისათვის, რომ გერმანელი ერი თავისუფლებისკენ წაიყვანოს. სრულიად უმნიშვნელოა, თუ რომელ კონფესიას, საგვარეულო შტოს ან კლასს მიეკუთვნება ის.

დროშა

რატომ გამოსახავთ სვასტიკას ჩვენს დროშაზე?

როგორც გონებრივი და ფიზიკური შრომის სიმბოლოს; როგორც მომავლის რწმენის სიმბოლოს; როგორც მოწოდებას მშრომელი ერის უფლებებისათვის ბრძოლაში.

რას ნიშნავს თეთრი ფერი ჩვენს დროშაზე?

თეთრი ფერი ჩვენთვის ეროვნული აზროვნებისა და მოქმედების სიმბოლოა, მუდმივი შეხსენება: „გახსოვდეს, რომ გერმანელი ხარ!“

რას ნიშნავს წითელი ველი ჩვენს დროშაზე?

წითელი ველი არის სიმბოლო ჩვენი ჭეშმარიტად სოციალისტური ნებისა — გავათავისუფლოთ სულიერად და მატერიალურად დამონებული; ეს არის სოციალური მოქმედების ნება და ურყევი რწმენა იმისა, რომ გერმანიის გათავისუფლება მხოლოდ მშრომელი გერმანელი ადამიანის განთავისუფლებითაა შესაძლებელი.

ჭეშმარიტი ნაციონალ-სოციალისტი

რას ნიშნავს, იყო ნაციონალ-სოციალისტი?

ნიშნავს მხოლოდ და მხოლოდ ბრძოლას, რწმენას, შრომასა და თავგანწირვას.

რა გვსურს ჩვენ, ნაციონალ-სოციალისტებს, საკუთარი თავისთვის?

არაფერი.

რა გვსურს ჩვენ, ნაციონალ-სოციალისტებს, მშრომელი გერმანელი ერისთვის?

თავისუფლება!

რა გვაერთიანებს ჩვენ, ნაციონალ-სოციალისტებს, გერმანიის შიდა და გარე თავისუფლებისთვის ამ ბრძოლაში?

იმის გაცნობიერება, რომ მივეკუთვნებით რადიკალური სულიერი განახლების ბედისწერის ერთობას [*Schicksalsgemeinschaft*], სადაც ერთმანეთზე ვართ გადაჯაჭვულნი ჭირსა და ღვინში.

რა არის ნაციონალ-სოციალისტების თავისუფლების ლოზუნგი?

უფალი ღმერთი მათ ეხმარება, ვინც საკუთარ თავს თავადვე ეხმარება!

Terror-88 Library

Batumi 2026